

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 15T/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9521100259
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2022:9521100259.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Pulmana, LL.M. a sudcov JUDr. Romana Púchovského a JUDr. Michala Trubana na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. marca 2022 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

Obžalovaný:

U. H., nar. XX.XX.XXXX. v W., trvale bytom O. XXXX/XX, Pezinok, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov,

je vinný, že

v presne nezistenom čase pred 11.03.2014 si obstaral a bez povolenia v Pezinku prechovával počas presne nezistenej doby dlhú strelnú zbraň nezisteného typu a kalibru, s ktorou dňa 11.03.2014 v presne nezistenom čase po 19.19 hod. išiel s Y. M., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom M. X, F. do hájika nachádzajúceho sa v blízkosti vodnej nádrže Kučičdórf v k. ú. obce Pezinok na nelegálnu poľovačku. Po vstupe do hájika približne po 50 metroch od okraja lesíka došlo k náhodnému výstrelu jednotnej strely z uvedenej zbrane, ktorú držal v ruke obžalovaný, ktorá zasiahla do hlavy Y. M. a spôsobila mu trieštivú zlomeninu v tvárovej časti lebky, v jej ľavej časti, s následným prekrvácانím mäkkých tkanív, ktorým zraneniam Y. M. na mieste podľahol, teda

- sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia,
- inému z nebanlivosti spôsobil smrť,

čím spáchal

- zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona účinného do 25.09.2014 a
- prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona účinného do 25.09.2014.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 16 rokov a 6 mesiacov (slovom šesťnásť rokov a šesť mesiacov).

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa v rozsudku Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 9Tk/1/2016 z 30.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava

sp. zn. 1To/116/2016 z 25.01.2017 zrušuje výrok o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený Y. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom M.. XXXX/X, XXX XX F. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor ÚŠP GP SR podal na podpísanom súde obžalobu na U. H. za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 odsek 1, odsek 2, písmeno e) Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný si doposiaľ presne nezisteným spôsobom pred dátumom 11.03.2014 zadovážil a bez povolenia prechovával po doposiaľ presne nezistenú dobu dlhú strelnú guľobrokovú zbraň nezisteného typu a kalibru, pričom v uvedenom období, v presne nezistený deň pred dátumom 11.03.2014, z obavy z odhalenia ich predošlej spoločnej trestnej činnosti prameniacej v neopatrnom vystupovaní poškodeného Y. M., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom M. X, F., oznámil poškodenému, že musí odísť z miesta trvalého bydliska, na dobu minimálne dva týždne a schovať sa, čo následne poškodený Y. M., pod zámienkou vycestovania za prácou do zahraničia, tlmočil svojim blízkym a rodinným príslušníkom, aby tak zdôvodnil svoj odchod z domu na dlhší čas, pričom dňa 11.03.2014, po opakovaných telefonických kontaktoch medzi poškodeným Y. M. a obvineným U. H. prostredníctvom tzv. „drevených“ telefónov, používaných v minulosti obidvoma osobami pri páchaní trestnej činnosti, kontaktoval naposledy telefonicky obvinený U. H. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX poškodeného Y. M. na telefónne číslo XXXX XXX XXX v čase o 19.19 hod., ktorý krátko po tomto telefonickom hovore odišiel v čase približne o 22.00 hod. z miesta trvalého bydliska spolu so psom menom Buddy, rasy rotvajler, s vecami na oblečenie zbalenými v ruksaku, dokladmi a nepriestrelnou vestou čiernej farby osobným motorovým vozidlom BMW radu 3, EČV: F., a to za obžalovaným do Kučišdorfskej doliny nachádzajúcej sa v katastri mesta Pezinok, kde sa s obžalovaným U. H. stretol a ten následne poškodeného pod bližšie nezistenou zámienkou vylákal do neďalekého hájika nachádzajúceho sa v blízkosti vodnej nádrže Kučišdorf, kde po vstupe do hájika približne po 50 metroch od okraja lesíka, U. H. s vopred uváženou pohnútkou usmrtil strelou vystrelenou z doposiaľ nezistenej dlhej guľobrokovej strelnej zbrane do hlavy poškodeného Y. M., čím spôsobil poškodenému Y. M. trieštivú zlomeninu v tvárovej časti lebky, v jej ľavej časti s následným prekrvácaním mäkkých tkanív, kde v zostávajúcej časti skutkových okolností prokurátor rozsiahlo opisuje údajné konanie obžalovaného po usmrtení poškodeného.

Dokazovaním na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že dôkazmi nebol preukázaný skutkový dej tak, ako ho prezentovala obžaloba.

Súd považoval za preukázané, že obžalovaný U. H. si v presne nezistenom čase pred 11.03.2014 obstaral a bez povolenia v Pezinku prechovával počas presne nezistenej doby dlhú strelnú zbraň nezisteného typu a kalibru, s ktorou dňa 11.03.2014 v presne nezistenom čase po 19.19 hod. išiel s Y. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. X, F. do hájika nachádzajúceho sa v blízkosti vodnej nádrže Kučišdorf v k. ú. obce Pezinok na nelegálnu poľovačku. Po vstupe do hájika, približne po 50 metroch od okraja lesíka, došlo k náhodnému výstrelu jednotnej strely z uvedenej zbrane, ktorú držal v ruke obžalovaný, ktorá zasiahla do hlavy Y. M. a spôsobila mu trieštivú zlomeninu v tvárovej časti lebky, v jej ľavej časti, s následným prekrvácaním mäkkých tkanív, ktorým zraneniam Y. M. na mieste podľahol.

Ďalej sa potom súd na základe vykonaných dôkazov stotožnil so závermi obžaloby, že obžalovaný po usmrtení Y. M. výstrelom brokovej strely do oblasti hrudníka usmrtil aj psa poškodeného. Následne sa skontaktoval prostredníctvom tzv. „dreveného“ telefónu s U. O., ktorý na jeho žiadosť prišiel z Chorvátskeho Grobu do Kučišdorfskej doliny. Obžalovaný ho priviedol k mŕtvole poškodeného Y. M., na čo následne obaja, vo vzdialenosti cca 4-5 metrov od mŕtvolu náradím, ktoré na to zadovážil a na mieste, kde ležalo telo, priniesol obžalovaný, vykopali spoločne jamu o veľkosti 2 m x 0,6 m - 0,7 m, hlbokú 0,7 m, pričom po vykopaní jamy do nej umiestnili telo poškodeného Y. M. a obžalovaný do nej hodil aj psa. Následne prinesenou lopatou pozhŕňal zo zeme a nahádzal do jamy aj zvyšky mäkkých tkanív a kostí z hlavy poškodeného a obsah jamy posypal hydroxidom sodným, ktorý si tiež priniesol. Potom spolu zahádzali jamu a kopec vzniknutý nad jamou obžalovaný zrovnal skákaním a dupaním. Obžalovaný požiadal U. O., aby svojím vozidlom išiel pomaly smerom na Pezinok a potom ďalej do Bratislavy, po Račianskej ulici, kde sa má pri Figare otočiť a vyzdvihnúť ho pri podniku Peklo v Rači s tým, že obžalovaný sa potrebuje zbaviť auta poškodeného, ktoré mienil odstaviť v Rači, v mieste, o ktorom mal vedomosť, že tam má bývať díler drog a nález auta poškodeného v tejto oblasti preto nebude podozrivý.

Obžalovaný U. H. spáchanie skutku tak, ako bolo koncipované obžalobou, ale aj spáchanie skutku, ktorý ustálil súd, poprel. Odmietol, že by poškodeného Y. M. usmrtil a že by mal v nelegálnej držbe zbrane. Mal iba kušu, s ktorou chodil pytliačiť. V deň, keď poškodený odchádzal do zahraničia sa tento u neho zastavil vrátiť požičané veci a odvtedy ho nevidel. Poškodený mu hovoril, že ide do Bulharska so svedkom O. vybavovať nejaké veci.

S poškodeným sa zoznámil niekedy v roku 2010. Boli dobrí priatelia, chodili na spoločné dovolenky. Stretávali sa aj päťkrát do týždňa. So svedkom O. sa zoznámil okolo roku 2000. S ním sa stretával sporadicky. V lete 2011 oboch menovaných navzájom zoznámil na nelegálnej poľovačke.

Poukázal na to, že obžaloba je založená výlučne na výpovedi jedného svedka O., pričom na základe jeho výpovedí bol okrem tohto prípadu obvinený ešte dvakrát. Jedenkrát to bolo za nedovolené ozbrojovanie, kde bol spod obžaloby právoplatne oslobodený, druhýkrát za vraždu právnik Q., kde O. dostal nevidané úľavy, pretože pôvodne bolo trestné stíhanie vedené za vraždu, pričom O. bol skutok následne kvalifikovaný ako lúpež a jemu ako vražda a O. potom uzavrel dohodu o vine a treste.

Poškodený Y. M. st. uviedol, že syn za ním prišiel s tým, že musí ísť preč a že ho chvíľu neuvidí. Dôvod odchodu, ani miesto kam ide, mu neuviedol. Niekoľkokrát sa mu pokúšal telefonovať, ale ozývalo sa mu, že telefónne číslo neexistuje. So synom sa často nestretávali, niekedy sa nevideli aj tri mesiace, hoci bývali v rovnakom meste. Syn sa ozval iba vtedy, keď niečo potreboval. Auto, ktoré syn užíval, bolo pôvodne preňho, ale nevyhovovalo mu, tak ho dal synovi s tým, že tento mu ho bude splácať. Nesplácal ho pravidelne, asi dvakrát zaplatil po 500 eur. Syn si asi dvakrát od neho požičal peniaze, 100 a 200 eur, 200 eur vrátil a či mu vrátil aj 100 eur si už nepamätal. Nevie, či syn dlhoval peniaze niekomu inému a preto ani po tom, ako sa neozýval a nevedeli kde je, nemohol nikomu povedať, že je preč kvôli dlhom. Syn vyštudoval železničiarске stredné odborné učilište v Bratislave, neurobil si však maturitu. Zamestnaný bol len krátkodobo v nejakých skladoch, v Slovnafte robil v lešenárskej spoločnosti, tiež iné stavebné práce a montáž okien. Bol šikovný, vedel urobiť všetko. Synových kamarátov poznal, išlo zväčša o chlapcov, s ktorými vyrastal. Stýkal sa aj s obžalovaným a ten sa ho dvakrát pýtal, či vie kde je jeho syn. Nevie nič o tom, že by jeho syn s obžalovaným chodil na poľovačky. Nie si je vedomý, že by jeho syn vlastnil nejakú strelnú zbraň. U. O. nepozná.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že chce využiť príležitosť a svedkovi povedať, že so smrťou jeho syna nemá nič spoločné.

Svedok U. O. uviedol, že sa to stalo asi 3 roky späť od jeho výsluchu na polícii (2017).

Nevie, v ktorom ročnom období to bolo, či na jar, alebo na jeseň, na stromoch neboli listy, keď sa s obžalovaným stretol v Pezinku. Tento mu naznačil, že má novú zbraň a volal ho, aby s ním išiel na nelegálnu poľovačku. Svedok pozvanie neprijal a odišiel do Chorvátskeho Grobu, kde v tom čase býval. Večer, okolo ôsmej, pol deviatej, mu telefonoval obžalovaný s tým, že má „prúser“, aby prišiel za ním do Pezinka do lesa, ktorý on nazýval Šervúd. Keď tam svedok prišiel, stretli sa pri košatom strome a obžalovaný mu povedal, že s kamarátom sa predierali cez les, alebo kríky, a že ho postrelil. Obžalovaný ho potom doviedol na miesto, kde bola akoby vyšliapaná cestička. Tam zbadal telo, ktoré nemalo hlavu a ešte aj psa. Telá ležali cca 5 - 6 metrov od kríkov, cez ktoré bolo potrebné prejsť na tu cestičku. Zastrelenie psa mu obžalovaný vysvetlil tým, že išlo o psa toho mŕtveho a nemohol ho nechať behať po Kučišdorfe, lebo bol čipovaný. Na otázku, prečo ho obžalovaný volal, mu tento vysvetlil, že zakopať mŕtvolu by zvládol aj sám, ale že ho potrebuje na to, aby mu pomohol zbaviť sa auta mŕtveho, aby nebolo pred jeho domom. Obžalovaný mal pušku, asi brokovnicu, pretože keď ju na jeho požiadanie vybil, tak ju zalomil. Pritom jeden náboj spadol na zem a druhý obžalovaný zachytil. Ten náboj, ktorý spadol na zem, vydal zvuk, akoby bol ostrý. Na mieste, kde boli, bol opretý krompáč a lopata, ku ktorým sa obžalovaný vyjadril, že ich stihol priniesť z domu. Pri kopaní hrobu sa striedali, uložili doňho mŕtvolu, na ňu obžalovaný ešte položil psa a z bielej plastovej nádoby ich posypal nejakým práškom. To vysvetlil tým, že ide o chemikáliu, ktorá zabráni pachu pri rozklade tiel, aby ich zver nevyhrabala. Keď boli už telá zakopané, obžalovaný povedal, že mŕtveho zabudol prehľadať a že môže mať pri sebe mobil, čím by mohlo byť zistené, kde sa mŕtvy nachádzajú. Tiež povedal, že sa tam ešte vráti a miesto doupratuje, pretože zemina vytvorila kopček. Spolu sa potom vrátili na okraj lesíka k autu, pričom obžalovaný cestou zahodil do potoka krompáč a lopatu a opláchol sa. Svedok podľa inštrukcií od obžalovaného išiel svojím autom do Bratislavy do Rače, kde sa pri Figare otočil a vyzdvihol obžalovaného pri krčme „Peklo“. Obžalovaný mu vysvetlil, že tam niekde býva ich známy díler a nález auta na tomto mieste nebude podozrivý. Cestou naspäť do Pezinka mu obžalovaný hovoril, aký mu je vďačný a aby sa uňho na druhý deň zastavil, že mu dá za pomoc nejaké peniaze. Obžalovaného vyložil v mieste, kde tento mal dom a išiel domov. Následne sa s obžalovaným stretol o nejaké štyri týždne a tento mu povedal, že to miesto nelegálneho hrobu ešte doupravoval, tiež ho zamaskoval nejakými konármi a zasadil trs trávy. Nevedel sa vyjadríť, čo sa stalo s puškou, obžalovaný si ju zobral so sebou.

Keď sa svedok obžalovaného pýtal, či so zmiznutím poškodeného nie je problém, tak mu tento odpovedal, že má všetko pod kontrolou, že sa stretáva s otcom poškodeného, dokonca nadviazal vzťah s jeho priateľkou, že má informácie z prvej ruky, že sa hovorí, že poškodený vycestoval do Thajska, kde má strýka.

Vedel o tom, že obžalovaný má zbrane. Jednak mu obžalovaný hovoril, že chodí poľovať s kušou, pištoľou aj samopalom a má s tým aj osobnú skúsenosť, lebo od obžalovaného kúpil samopal Škorpión a pištoľ. Spolu so Škorpiónom mu obžalovaný vtedy dal aj granát, ktorý chcel použiť na páchanie trestnej činnosti, pričom keď bol zadržaný pri lúpeži v Kremnici, granát bol u neho nájdený. Expertízou sa zistilo, že tento granát by po odistení explodoval, lebo bol dodatočne upravovaný. Táto skutočnosť svedka potom viedla k záveru, že obžalovaný sa ho chcel zbaviť a začal voči obžalovanému vypovedať, či už o kúpe zbraní od neho, ako aj v tejto veci a tiež vo veci vraždy právnika Valka.

O poškodenom mu obžalovaný hovoril, že je to jeho poskok, že čo mu povie, to urobí, že mu pomáhal pri trestnej činnosti a chodili spolu na poľovačky.

Svedok si nepamätal, aké telefónne čísla v tom čase používali. SIM karty obstarávala manželka obžalovaného. Údajne mala pracovať v predajni O2. V trestnej veci vraždy JUDr. Q. bol vypracovaný posudok, v ktorom sa uvádzali čísla, ktoré mali používať, pričom svedok z tohto spisu zistil, že obžalovaný mal tieto čísla používať aj na komunikáciu s jeho známymi v Pezinku.

S obžalovaným sa svedok zoznámil v posilňovni v Pezinku pred cca 25 rokmi. Oslovil ho obžalovaný. Nevedel uviesť, s kým sa obžalovaný stretával, poškodeného Y. M. ml. registroval, že sa pohybuje v okolí obžalovaného. On k obžalovanému na návštevy nechodil, Ak sa mali stretnúť, tak miesta určoval obžalovaný tak, aby tam neboli kamery.

Po vražde JUDr. Q. a po tom, ako pomáhal zakopať poškodeného M. ml., mal z obžalovaného strach. Obžalovaný sa mu v minulosti pochválil aj tým, že vraždil v Petržalke, pričom mu spomenul aj to, že ak by niekedy proti nemu vypovedal, že všetko otočí proti nemu. Stretnutiam s obžalovaným sa vyhýbal, v tom období sa aj presťahoval do Ružomberka a ak sa mali stretnúť, tak sa snažil dohodnúť miesto stretnutia na verejnosti.

Svedok ďalej uviedol, že v súčasnej dobe je vo výkone trestu odňatia slobody. Za lúpež v banke v Kremnici a za lúpež v dome JUDr. Q. mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na 8 rokov. V oboch odsúdeniach išlo o konanie o dohode o vine a treste, pričom mu neboli ponúknuté žiadne úľavy, ak by vypovedal proti obžalovanému. V súčasnej dobe je obvinený aj z iných skutkov, za dve lúpeže a pokus o vraždu, a to na základe výpovedí obžalovaného, ktorý ho usvedčuje, pričom tie skutky mal spáchať obžalovaný.

Obžalovaný sa mu chválil aj s tým, že pestuje marihuanu, aj mu na dome ukazoval pivnicu s tým, že semenka kupuje v Rakúsku a osvetlenie od cudzil na priehrade pri Pezinku.

Na návrh obhajcu sa čítala časť zápisnice o výsluchu svedka O. z prípravného konania z č.l. 342 k času, kedy mu mal obžalovaný telefonovať, k čomu svedok uviedol, že iba usudzuje koľko mohlo byť hodín, keď mu obžalovaný volal, že má „prúser“. Lahol si totiž do postele s dcérou, ktorá chodila spávať medzi 19.00 - 19.30 hod, teda ten telefonát mohol byť okolo 20.00 - 20.30 hod.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že svedok ho usvedčuje z toho, čo sám urobil a chce si tak zabezpečiť beztrestnosť. Vraždu v Petržalke, ktorú svedok spomenul, spáchal svedok, ale na základe jeho výpovedí to vyšetrovala NAKA v Banskej Bystrici a dodnes nebol z toho nikto obvinený. Poukázal na expertízu granátu, ktorý spomínal svedok, že znalci ustálili, že išlo buď o výrobnú chybu, alebo dodatočnú úpravu, pričom svedok vychádza výlučne z toho, že mal granát upraviť on, pričom za nedovolené ozbrojovanie vo vzťahu k tomuto granátu bol právoplatne oslobodený. Uviedol, že svedok klame, a to aj vo vzťahu k svojej trestnej činnosti, z ktorej sa svedkovi spočiatku darilo vyvíňovať, ale potom začali vo veci vypovedať „Piťovci“. To bol dôvod, že sa postavenie svedka zmenilo na obvineného. Vo vzťahu ku zbraňam označil výpoveď svedka tiež za klamstvo s tým, že žiadny zo svedkov v tejto veci u neho nikdy zbraň nevidel a žiadne zbrane neboli nájdené ani pri domových prehliadkach.

Svedok P. H. uviedol, že Y. M. ml. poznal, kamarátili sa. Charakterizoval ho ako človeka veselého, ľahkovážneho. Stretávali sa asi tak cca jedenkrát za týždeň, nebolo to však pravidlo. Chodili spolu na pivo, aj sa vzájomne navštevovali. Jemu osobne nespomínal, že plánuje odísť. Pred jeho odchodom spolu aj telefonovali, v rozhovore mu prisľúbil, že sa zastaví, pričom nič o odchode nespomínal. O tom, že mal odísť robiť na dva týždne do Rakúska, sa dozvedel od Q. W. a neskôr mu to povedal aj obžalovaný. S ním sa poškodený tiež kamarátil. Vie, že spolu chodili venčiť psov, asi na priehradu v oblasti Pezinka, kde býva obžalovaný. Ku zdroju obživy poškodeného sa vyjadriť nevedel. Od ostatných spoločných kamarátov má informácie, že s nimi bol pracovať niekde na stavbe. Tiež sa hovorilo, že predáva marihuanu, ale potvrdiť to nevie. Nemyslí si, že by Y. M. bol nejak viac pri peniazoch ako ostatní. Keď išli spolu na pivo, tak sa účet platil na striedačku, alebo si každý zaplatil svoju útratu. Poškodený Y.

M. ml. si od neho nikdy nepožičal peniaze a ani z rozhovorov v ich partii nevie, že by niekto spomínal, že si požičal peniaze od niekoho iného z nich. Nikdy u neho nevidel väčší obnos peňazí.

S obžalovaným sa pozná cca 10 rokov, je to kludný a veselý človek, veľakrát sa spolu zabávali. Nemá vedomosť, že by obžalovaný vlastnil nejakú strelnú zbraň. Akurát mu ukazoval kušu. Nevie, že by obžalovaný chodil poľovať. Nevie o žiadnej trestnej činnosti obžalovaného ani poškodeného, akurát ten predaj marihuany poškodeným, čo počul. Aj s obžalovaným sa navštevovali, chodili na prechádzky na priehradu. Výraz „sviňačí háj“ nepočul. Od obžalovaného nepočul verziu zmiznutia poškodeného, že by tento mal mať veľké dlhy. Tiež nevie nič o tom, že by obžalovaný doma pestoval marihuanu., ani že by sa stretával s drogovu závislými ľuďmi.

Vzťah obžalovaného a poškodeného charakterizoval ako kamarátsky, rovnocenný.

Svedok Q. W. uviedol, že s poškodeným Y. M. ml. sa poznal od ich detstva. S obžalovaným sa svedok pozná asi od roku 2010. S obidvomi, teda s obžalovaným aj poškodeným, býval často spolu. Nemá vedomosť o žiadnom konflikte medzi poškodeným a obžalovaným, mali spolu dobrý, kamarátsky vzťah. S obžalovaným a poškodeným zvykli chodiť na prechádzky so psami do Kučišdorfskej doliny. Okrem toho sa zvykol svedok u poškodeného zastaviť cestou z práce a vždy ho zastihol, vždy bol doma. Na túto skutočnosť potom poukázal pri otázke, či vie niečo o tom, že by mal poškodený s obžalovaným páchať trestnú činnosť s tým, že kedy by to asi tak mohol urobiť.

Večer pred odchodom poškodeného boli spolu v reštaurácii. Poškodeného to tam nebavilo a odišiel okolo polnoci domov. Na druhý deň s ním bol na krátkej prechádzke so psom, potom sa s ním ešte stretol pred domom kde býval. Bola tam aj priateľka poškodeného N.. Psa pri sebe poškodený nemal. Svedok to vnímal, že poškodený je zbalený a ide preč. Zbalený bol do veľkého maskáčového ruksaku. Pri odchode dal poškodený ešte 50 eur svojej priateľke N., aby mala na útratu. Nevie, koľko bolo hodín, ale ešte bolo svetlo. Svedkovi poškodený povedal, že ide do Rakúska za robotou. Keď sa Y. M. ml. nevracal, z rozhovorov s inými zistil, že o dôvodoch svojho odchodu povedal každému inú verziu. Niekomu povedal, že ide do Talianska, niekomu, že do Nemecka. Keď sa po jeho zmiznutí bavili, že kde by mohol byť, tak tam odznelo aj Thajsko. Nikdy nepočul od obžalovaného verziu k odchodu poškodeného, že za tým boli dlhy.

Nemôže povedať, že by poškodený žil nejak nad pomery. Nevie, aký mal zdroj obživy, myslel si, že mu prispievajú rodinní príslušníci, občas poškodený pracoval na rôznych fuškách. Stalo sa, že mu na jeho žiadosť požičal peniaze, ale išlo zväčša o drobné pôžičky, 20 až 50 eur. Na druhej strane takéto drobné pôžičky mal aj svedok od poškodeného, bolo to bežné. Svedok si myslí, že poškodenému v súvislosti s jeho odchodom požičal naposledy 50 eur.

Názvy „Šervúd“, „Sviňačí les“, alebo „Sviňačí háj“ mu nič nehovoria, nikdy ich nepočul. O poľovačkách nič nevie. Nemá vedomosť, že by sa obžalovaný stretával s nejakými nebezpečnými, drogovu závislými ľuďmi, ani že by doma pestoval marihuanu. Obžalovaný aj poškodený občas marihuanu fajčili, celkovo si v partii viacerí zvykli marihuanu dať, ale nevie nič o tom, že by poškodený marihuanu predával. Zohnať ju však vedel.

Svedkyňa N. F., priateľka poškodeného Y. M. ml., ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti, sa pre dlhodobý pobyt v zahraničí a nedávne narodenie dieťaťa stala pre súd nedostupnou, preto so súhlasom strán bola jej výpoveď z prípravného konania prečítaná.

V nej svedkyňa uviedla, že sa s poškodeným spoznala v roku 2013 a spolu žili v jeho byte až do doby, kým odišiel, podľa jeho slov, za prácou do zahraničia a už sa nevrátil. Povedal jej, že ide pracovať do Bulharska. Pred odchodom bol nervózny. Už predtým takto dvakrát odišiel, ale nervózny nebol. V deň jeho odchodu ho balila, pričom si bral so sebou okrem iného aj nepriestrelnú vestu, väčší nožík a psa - rotvajlera Buddyho. Na výdavky v domácnosti jej nechal sumu 500 eur. Psa mal nechať u nejakého kamaráta. Keď sa jej vyše týždňa neozval a mal vypnutý telefón, tak začala mať tušenie, že niečo nie je v poriadku.

Do zamestnania poškodený nechodil pravidelne, hovoril jej, že chodí ku strýkovi na stavbu, toho strýka nikdy nevidela. Keď mu strýko zavolať, tak išiel robiť, zdržal sa hodinku, maximálne pol dňa. Používal telefónne číslo XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX.

Svedkyňa uviedla, že poškodený a obžalovaný boli kamaráti, stretávali sa cca každý druhý deň, chodili spolu do lesa na prechádzky so psami, nevie o tom, že by pytliačili. Divinu nikdy domov nedoniesol. Strelnú zbraň u poškodeného nevidela. Po odchode poškodeného nadviazala vzťah s obžalovaným.

V rámci výsluchu jej bola položená otázka, či si spomína, že by jej poškodený niekedy ukázal kôpku 500 eurových bankoviek vo výške asi 10 cm, pretože toto spomenula vo svojej prvej výpovedi, ktorá však prečítaná nemohla byť, nakoľko nebola vykonaná kontradiktórne.

Svedkyňa uviedla, že na takúto situáciu si vôbec nespomína a vylúčila, že by to spomenula pred obžalovaným a vôbec, že by o tom niekomu hovorila.

Osobu menom O. nepozná. Názvy „Šervúd“ a „Sviňací les“ jej nič nehovoria.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne poukázal na to, že nemala žiadnu vedomosť o ich údajnej trestnej činnosti, nevedela pôvod peňazí, ktoré mal pred ňu poškodený položiť, nevidela u nich žiadne strelné zbrane, nepozná výrazy „Šervúd“ a „Sviňací les“, nevie o žiadnych veľkých peniazoch, ktoré by mal mať poškodený a nevie o žiadnom konflikte medzi ním a poškodeným.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora boli ďalej prečítané zápisnice o výsluchoch svedkov z prípravného konania.

Svedok Q. M., brat Y. M. ml. uviedol, že nevie nič o nezvestnosti svojho brata, od niekoho sa dozvedel, že jeho auto stojí v Rači a potom ho s otcom odťahli do Pezinka. Nevedel, čím sa jeho brat živí, myslel si, že robí na stavbách u kamaráta, robil zateplenie. Nikdy pred ním neukazoval peniaze a nepočul nič o tom, že by jeho brat musel odísť kvôli dlhom. Nikdy predtým sa nestalo, že by sa tak dlho neozval. O zbraniach a pytláčení nevedel uviesť nič, o tom mu brat nikdy nehovoril.

Svedok F. X. uviedol obdobné skutočnosti ako ostatní svedkovia s tým, že jemu mal poškodený v garáži uviesť, že ide pracovať do Rakúska. Jeho auto našiel náhodou on, keď robili predzáhradku v Rači. Pán, ktorý tam býval hovoril, že to auto je tam už týždeň a vždy, keď ide električka, tak sa mu zapne alarm. Nevie nič o tom, že by poškodený chodil na poľovačky. Nevie nič o nejakých dlhoch poškodeného alebo zbraniach. Y. M. ml. bol podľa neho nezamestnaný, resp. nevie čo robil. V minulosti, niekedy v roku 2006 alebo 2007 spolu pracovali - montovali plastové okná. Poškodeného súčasne charakterizoval ako tajnostkára.

Y. M. ml. bol dobrý kamarát s obžalovaným. Brat mu na adresu obžalovaného hovoril, že je to zlý človek, svedok to povedal aj Y. M. ml., tomu sa to však nezдалo.

U obžalovaného nikdy nevidel žiadnu zbraň a nepočul výraz „Šervúd“.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že tento neregistroval žiadny konflikt medzi ním a Y. M. ml., a že z výpovedí svedkov nie je zistiteľné, kedy bolo auto poškodeného v Rači odstavené.

Svedok W. O. uviedol, že asi 3 týždne pred svojím odchodom mu Y. M. ml. povedal, že ide na fušku do Rakúska. Nikdy si nevšimol, že by mal pri sebe väčší obnos peňazí. Nikdy u obžalovaného nevidel zbraň, nepočul výraz „Šervúd“. Obžalovaný sa ho pýtal, či nevie kde je poškodený, nič iné mu k tomu nehovoril. Zo záverov znaleckého posudku č. 22/2018, 26/1018 vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia (č. 1. 400-424) vyplynulo, že 30.08.2017 v čase o 12.00 hod. vykonal MUDr. U.G. prehliadku na mieste nálezu ľudských ostatkov jedinca nezistenej totožnosti, dodatočne identifikovaného ako Y. M., narodený XX.XX.XXXX, pričom tieto ľudské ostatky sa nachádzali v lesnom poraste v blízkosti vodnej nádrže Kučišdorf v k. ú. Pezinok, zakopané v hĺbke do 1 m, v polohe na ľavom boku a mierne doluznačky, horné končatiny boli vystreté, ľavá horná končatina pod telom, dolné končatiny boli ohnuté v kolenách. V oblasti dolných končatín sa nachádzali ostatky psa. Doba od smrti jedinca je 1 až 3,57 rokov, teda k smrti mohlo dôjsť v mesiaci marec 2014, čo je dátum, ktorý spadá do znalcami zisteného obdobia. Možno usudzovať, že prvotnou príčinou smrti muža nezistenej totožnosti bolo najpravdepodobnejšie strelné poranenie hlavy a mozgu. Bezprostrednou príčinou smrti muža nezistenej totožnosti mohlo byť zlyhanie životne dôležitých funkcií mozgu riadiacich srdcovo-cievny a dýchací systém - smrť mozgu alebo masívne vonkajšie krvácanie s následným krvácajúcim šokom alebo kombinácia oboch. Poranenie hlavy a mozgu bolo spôsobené najpravdepodobnejšie pôsobením jednotnej strely, vystrelenej z bližšie neurčenej strelnej palnej zbrane, veľkou silou, prudkosťou a razanciou. To, že zranenia poškodenému mali byť spôsobené jednotnou strelou znalci usúdili zo skutočnosti, že iné strely nezistili. Vylúčili, že by ku zraneniam poškodeného došlo použitím brokového náboja, napr. formou zasiahnutia jedným brokom, že by ostatné išli mimo tela, pretože jeden brok by nespôsobil takýto rozsah zranení, ako na tele poškodeného zistili. Záver o vylúčení brokového náboja platí aj pre prípad, že by k výstrelu došlo z bezprostrednej blízkosti, pretože v tom prípade by v hlave poškodeného našli časti brokového náboja. Na otázku, či išlo o dlhú alebo krátku palnú zbraň sa vyjadriť nevedeli. Strelný kanál bol najpravdepodobnejšie lokalizovaný v oblasti tvárovej časti hlavy vľavo, lebečnej spodiny a oblasti zadnej časti krku vpravo. Nie je možné sa jednoznačne vyjadriť k smeru pohybu strely, pričom do úvahy prichádzajú obidva smery pohybu strely, teda spredu dozadu aj zozadu dopredu. Z uvedeného vyplýva, že nie je možné určiť vzájomné postavenie útočníka a obete len na základe pitevného nález. Do úvahy prichádza celá škála možností vzájomného postavenia útočníka a obete. Poranenie vzniklo počas života osoby, o čom svedčí nález prekrvácania zvyškov mäkkých tkanív v okolí defektu v tvárovej oblasti vľavo. Fyzické vlastnosti páchatela, teda jeho výšku a silu nie je možné určiť na základe pitevného nález. Pre potreby identifikácie boli pri pitve dňa 05.09.2017 odobraté a zaistené 2 ks zubov, necht a vzorky kostrového svalu a rebra. Toxicko-chemickým vyšetrením vzoriek odobratých pri prehliadke a pitve neboli

zistené látky zo skupiny kyselín alebo zásad, resp. látky, ktoré by mohli spôsobiť urýchlený rozpad tkanív. Vzhľadom na časový interval od smrti po prehliadku ostatkov nemožno s absolútnou istotou vylúčiť, že po hodení tela do nelegálneho hrobu bola na jeho rýchlejší rozklad použitá určitá chemická látka. Toto sa pitvou ani toxikologicko-chemickým vyšetrením nepodarilo preukázať.

Znalecký posudok č. 45/2017 z odvetvia toxikológia (č.1.425-428) preukazuje, že v pečeni a slezine poškodeného neboli prítomné psychotropné a omamné látky a liečivá a iné toxikologicky významné cudzorodé aktívne látky.

Znalecký posudok KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2017/10645 z odvetvia chémia (č. 1. 434-439) preukazuje, že v predložených stopách bola zistená prítomnosť hnilobných procesov biologického materiálu a zeminy. Prítomnosť chemickej látky deklarovanej na etikete obalu fľaše predloženej ako stopa, t. j. hydroxid sodný, nebol v predložených stopách zistený. Negatívne výsledky vykonaných analýz je možné vysvetliť veľmi vysokou reaktivitou hydroxidu sodného so vzdušnou vlhkosťou, so zeminou a s biologickým materiálom, pričom dochádza k jeho úplnému rozkladu v zemine a v produktoch hnilobných procesov biologického materiálu. Hydroxid sodný silne leptá všetky tkanivá v organizme, zmydelňuje tuky, koaguluje bielkoviny, odníma z tkanív vodu.

Znalecký posudok KEÚ PZ č. PPZ-KEU-SL-EXP-2017/2340 z odvetvia biológia (č. 1. 447-451) preukazuje, že zo zubov nájdeného tela bola izolovaná DNA mužského pôvodu a zistený DNA profil je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky s označením Y. M., narodený XX.XX.XXXX/XXXX.

. Znalecký posudok č. 12/2017 z odvetvia kynológia (č.1. 457-467) preukazuje, že pitvané zviera bol pes silnej kostry, mohutnej širokej hlavy s výrazným čelovým sklonom a silno vyvinutým medzitemenným hrboľom. Telesná výška psa počas života bola asi 60 cm, pokrytý bol čiernou polodlhou srstou. Uhynutý pes mohla byť väčšia suka alebo pes plemena rotvajler, vek psa ku dňu úhynu bol asi 4-5 rokov. V tele uhynutého psa boli nájdené olovené projektily o veľkosti asi 0,5 - 0,8 cm. S ohľadom na pokročilý rozklad tela sa príčina úhynu psa nedá určiť. S ohľadom na pokročilý rozklad tela sa pôsobenie neidentifikovanej chemickej látky nedá bližšie určiť.

Znalecký posudok KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2017/12063 z odvetvia balistika (č.1. 473-480) preukazuje, že štyri mechanické poškodenia v tvare L nachádzajúce sa na vonkajšej strane kapucne bundy zn. MAMMUT sivej farby nie sú spôsobené výstrelom zo strelnej palnej zbrane. V spodnej časti kapucne pri golieri bundy sivej farby nebola zistená prítomnosť povýstrelových splodín a taktiež ani z vnútornej strany bundy pri golieri. Vzhľadom na výsledky chemických analýz nie je možné určiť, či mechanické poškodenie v spodnej časti kapucne pri golieri bundy sivej farby bolo spôsobené strelou vystrelenou zo strelnej palnej zbrane. Avšak vzhľadom na charakter mechanického poškodenia je prípustné, že mechanické poškodenie mohlo byť spôsobené strelou vystrelenou zo strelnej palnej zbrane. Defekt v kapucni bol spôsobený zrejme jednou strelou. Ak by boli zistené na mikine viaceré diery, bolo by možné uvažovať o ich spôsobení brokovým nábojom. Nakoľko takéto zistenia nie sú, znalci sa priklonili k záveru, že to spôsobila jednotná (jedna) strela (projektil). Vzhľadom na negatívne výsledky chemického skúmania, ako aj absenciu použitej zbrane, nie je možné vykonať orientačné určovanie vzdialenosti strelby. K predloženým 4 kusom zdeformovaných olovených predmetov nepravidelných tvarov je možné konštatovať, že ide o broky priemeru 6,2 mm, ktoré tvorili súčasť hromadnej strely brokového náboja. Z predložených brokov nie je možné určiť kaliber náboja a ani kaliber zbrane, z ktorej boli broky vystrelené. Uvedené broky boli s najväčšou pravdepodobnosťou vystrelené z brokovej zbrane - brokovnice, bližšie neurčeného kalibru. Vzhľadom na vzájomnú polohu, rozmery a charakter mechanického poškodenia predloženej viacvrstvovej bundy v mieste kapucne pri golieri je možné konštatovať, že diery vznikli súčasne prienikom jedného predmetu, pričom predmet, ktorý ich spôsobil mal priemer približne 5-9 mm. Z uvedeného je pravdepodobné, že mechanické poškodenia boli spôsobené strelou vystrelenou zo strelnej zbrane.

Znalecký posudok KEÚ PZ KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/7473 z odvetvia biológia (č. 1. 490-493) preukazuje, že ľudské vlasy zaistené v motorovom vozidle BMW neboli spôsobilé na morfológickú komparáciu a identifikáciu, ani analýzy DNA. Z výsledkov analýzy DNA vyplýva, že nie sú vhodné na individuálnu identifikáciu pôvodcu, pričom získaný DNA profil nie je zhodný s DNA profilom obžalovaného ani U. O.. Získaný majoritný profil DNA z predloženej stopy č. 3 taktiež nie je zhodný s DNA profilom obžalovaného a ani U. O..

Znalecký posudok č. 3/2020 z odvetvia psychiatria (č. 1. 511-531) preukazuje, že obžalovaný U. H. v minulosti netrpel a ani v súčasnosti netrpí žiadnou psychickou poruchou ani duševnou chorobou. V čase spáchania skutku netrpel psychickou poruchou ani duševnou chorobou, ani prechodným psychicky zmeneným stavom. U obžalovaného nebola zistená duševná porucha, choroba, ani prechodný stav zmien jeho psychických funkcií na čas spáchania trestných činov, motiváciu konania v čase spáchania trestných činov znalec nezistil ako patologickú. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti na čas predmetne

posudzovaných skutkov boli plne zachované. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania. Nebola zistená závislosť od alkoholu ani iných návykových omamných a psychotropných látok, neboli zistené ani znaky patologického hrania. Obžalovaný netrpí psychickou poruchou, pre ktorú by bol jeho pobyt na slobode pre spoločnosť nebezpečný.

Znalecký posudok č. 15/2020 z odvetvia psychológia (č. 1. 544-559) preukazuje, že obžalovaný je extrovertný typ osobnosti. Manifestovala sa uňho zvýšená impulzivita a zároveň znížená dobrodružnosť. Manifestovali sa aj paranoidné rysy - menej dôveruje okoliu, bez známkov psychotizizmu. Zvýšená agresivita nebola zistená, pričom charakter skutku, ktorý je kladený obžalovanému za vinu, nezodpovedá jeho osobnosti. Neboli zistené žiadne deviácie, iba mierne paranoidné črty, nebol zistený sklon k skresľovaniu výpovede, drží sa svojej výpovede, intelektová kapacita je v pásme stredného priemeru. Zápisnica o previerke výpovede svedka U. O. na č.1. 563-594 potvrdila obsah výpovede svedka v tom, že na mieste, ktoré svedok ukázal, bol skutočne odhalený nelegálny hrob a v ňom telo muža a zvieratá. Obžalovaný na tento dôkaz reagoval s tým, že si myslí, že celé to prostredie bolo zmenené, čomu vyšetrovateľ nevenoval dostatočnú pozornosť, pretože priestor lesa v tejto časti podľa obžalovaného bol výrubom prečistený a že je zrejmé, že svedok O., ktorého považuje za páchatel'a činu, poznal okolie miesta, kde sa nelegálny hrob nachádzal.

Z evidencie držiteľov zbraní a streliva na č. I. 701 vyplynulo, že obžalovaný U. H. oficiálne nevlastnil žiadnu zbraň.

Zo správy SHMÚ na č. I. 718-720 vyplynulo, že dňa 11.03.2014 a 12.03.2014 bolo počas celej noci jasno, vodorovná dohľadnosť sa udržiavala okolo 15 km a na oblohe svietil mesiac, ktorý bol vo fáze medzi prvou štvrtou a splnom.

Správa na č. I. 722-723 preukazuje, že tel. číslo XXXX XXX XXX bolo registrované na osobu S. M..

Z inej veci bol prečítaný prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky (č. I. 800), z ktorého vyplýva, že dňa 09.07.2014 bol vykonaný rozhovor medzi U. H. a tel. číslom XXXX XXX XXX, kde U. H. hovorí, že S. tátko tvrdí, že s ním volal, že sa niekde schováva, a že niekomu visí nejaké prachy, pričom nevie, čo je na tom pravda.

K tomuto dôkazu mal obžalovaný pripomienku, že to, že sa mal Y. M. ml. skrývať nehovorí on, ale uviedol to jeho otec. Súčasne poukázal na to, že sám sa vyjadril, že sám nevie, čo je na tom pravda. Osobu Tomáš Hudek, na ktorú bol registrovaný telefón, nepozná a žena, ktorá mala s ním telefonovať, bola vypočutá v inej veci a povedala, že ho nepozná, on ju tiež nepozná, tak nevie, s kým to mal telefonovať. Z výpisov hovorov spoločnosti Telefónica O2 Slovakia s.r.o. (č. I. 12), zabezpečených z inej trestnej veci, vyplynulo, že Y. M. ml. z telefónneho čísla

XXXX XXX XXX kontaktoval naposledy obžalovaného na telefónne číslo XXXX XXX XXX dňa 11.03.2014 v čase o 19.19:26 hod., pričom koncová BTS bunka poškodeného Y. M. ml. je N. X, F., obžalovaného U. H. k ú Pezinok komín a hovor trval 32 sekúnd. S osobou používajúcou telefónne číslo XXX XXX XXX komunikoval poškodený Y. M. ml. takmer každý deň, dňa 11.03.2014 to bolo päť vzájomných telefonických kontaktov, o 12.54, 13.49, 13.50, 13.51, pričom posledné tri kontakty boli zrejme SMS správy a obidva telefónne čísla boli na rovnakých koncových bunkách, čo nasvedčuje tomu, že obžalovaný a poškodený boli v tom čase spolu na rovnakom mieste.

Rovnako z výpisov hovorov od spoločnosti Telefónica O2 Slovakia s.r.o. z inej trestnej veci (č. I. 28) vyplýva, že telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré používal obžalovaný dňa 12.03.2014 o 00.07 hod. BTS Rača kontaktovalo telefónne číslo XXXX XXX XXX BTS Rača, ktoré mal používať U. O., ktorý čas by zodpovedal času, keď v Rači obžalovaný odstaviť motorové vozidlo poškodeného. Súčasne je potrebné uviesť, že súčasť výpisu hovorov netvorí telefonát, ktorý uvádza svedok O. z večerných hodín 11.03.2014.

Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania z odvetvia balistiky súd na základe vlastného rozhodnutia obstaral z verejne dostupných zdrojov internetovú ponuku predaja brokovnic, ktoré sú typické tým, že na nabitie a vybitie sa zalamujú (č. I. 1318-1327), ktorú na hlavnom pojednávaní oboznámil. Z tejto ponuky vyplýva, že v predaji sú aj kombinované dlhé strelné zbrane, ktoré je možné nabiť rôznym strelivom súčasne a následne vykonať strelbu tak brokovými, ako aj jednotnými strelami, čo môže vysvetliť rôzny typ streliva zistený v tele usmrteného psa a v tele poškodeného Y. M. ml.. K tomuto kroku súd pristúpil vzhľadom na to, že závery znalcov by neznalého mohli viesť k záveru, že páchatel' na mieste činu použil rôzne druhy strelných zbraní, čo však z výpovede svedka U. O. nevyplýva.

Súd prečítal aj uznesenie vyšetrovateľa MV SR PPZ z 9.10.2017 ČVS: PPZ-148/NKA-PZ-BA-2012 (č. I. 1217-1221), z ktorého vyplýva, že 09.10.2017 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. e) Trestného zákona a iné trestné činy U. H., nar. XX.XX.XXXX a za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona

U. O., nar. XX.XX.XXXX za skutok poškodeného JUDr. B. Q., F., z čoho vyplýva, že od začiatku trestného stíhania boli tieto osoby stíhané za rôzne kvalifikovaný skutok.

Oboznámená bola mapa z portálu www.google.sk/maps <<http://www.google.sk/maps>> - Pezinok, Kučičdorská dolina 588 (č. I. 1237), na ktorej súd vyznačil miesto, kde je dom obžalovaného a miesto objavenia nelegálneho hrobu z hľadiska zistenia približného času, za ktorý sa táto vzdialenosť dá pešo prekonať.

Ďalej boli prečítané rozhodnutia súdov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného - rozsudok Obvodného súdu Bratislava III (č. I. 726-735), rozsudok Okresného súdu Pezinok a Krajského súdu Bratislava (č. I. 737-748), rozsudok Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu Bratislava (č. I. 749-776)

Súd na návrh obžalovaného prečítal aj rozsudok OS Žiar N/Hronom sp. zn. 2/131/2017 z 18.10.2017 (č. I. 883-886), ktorým bola schválená dohoda o vine a treste s obvineným U. O., tento bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. a), b), c), 3 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za prepád pobočky VÚB banky a. s. v Kremnici z 03.03.2017 so samopalom a ručným granátom.

Na návrh obžalovaného bolo prečítané aj uznesenie vyšetrovateľa MV SR, PPZ, NAKA, NPZJ, expozitúra Bratislava čís. PPZ-820/NKA-PZ-BA-2017 z 15.02.2018 z č. I. 90-95, ktorým boli na spoločné konanie spojené veci trestného stíhania vo veci zločinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona s trestnou vecou obžalovaného za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, 2 písm. e) Trestného zákona, ku ktorému obžalovaný doplnil, že z neho vyplýva, že v pôvodne vedenom trestnom stíhaní za obmedzovanie osobnej slobody sa konštatovalo, že sa ho mala dopustiť bližšie nestotožnená osoba a z odôvodnenia vyplýva, že táto osoba mala používať telefónne číslo 0944461608, pričom z analýzy použitia telefónnych čísel vykonanej NAKA je zrejmé, že toto číslo bolo priradené osobe U. O..

K tomu súd považuje za potrebné uviesť, že tu ide zo strany obžalovaného o zavádzanie, nakoľko skutok v uznesení o vznesení obvinenia nebol koncipovaný tak, ako ho opísal obžalovaný. Skutok v uznesení znie: „..., doposiaľ nestotožnený páchatel' vystupujúci pod menom U. H. s ďalšou neznámou osobou používajúcou tel. číslo XXXX/XXXXXX, neoprávnene väznia na doposiaľ nezistenom mieste, proti jeho vôli poškodeného Y. M.“

Na návrh obžalovaného bol ako listinný dôkaz prečítaný znalecký posudok KEU, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča č. PPZ-KEU-SL-EXP-2017/1219 z inej veci (OS Pezinok 1T 71/2018), ktorý preukazuje, že granát, ktorý bol zaistený u U. O. a ktorý mu mal dať obžalovaný, v časti zapaľovača vybuchol bez oneskorenia, čo mohol spôsobiť buď zámerný konštrukčný zásah do zapaľovača alebo konštrukčná závada z výroby.

V nadväznosti na tento dôkaz bol prečítaný aj rozsudok OS Pezinok z 7.5.2019 (č. I. 955), ako aj vzdanie sa odvolania prokurátora proti nemu z 13.5.2019 (č. I. 951), z ktorých vyplýva, že obžalovaný U. H. bol podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tým, že v presne nezistenej dobe najneskôr od roku 2013 si od nestotožnenej osoby a na nestotožnenom mieste zadovážil a do doby predaja držal na presne nezistenom mieste 80 ks nábojov, 1 ks samopal Škorpión československej výroby so 4 zásobníkmi a 1 ks obranný ručný granát typu F-1, ktoré v priebehu rokov 2013 až 2016 v Pezinku predal za 1000 eur U. O., právoplatne oslobodený, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal.

Na základe vyššie uvedených dôkazov potom súd vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a záverom dospel k tomu, že skutkový stav prezentovaný obžalobou sa v celom obžalobou konštatovanom rozsahu, najmä z hľadiska existencie vopred uváženej pohnútky u obžalovaného na usmrtení poškodeného, nepreukázal. Za nepreukázané súd považuje závery obžaloby, že Y. M. ml. sa minimálne dvakrát nesprávne dostatočne opatrne, keď napríklad mal vzbudiť zvedavosť o tom, odkiaľ mal poškodený peniaze, keď reálne nepracoval a u svedkyne F., keď pred ňu položil bankovky, hoci mal len občas pracovať u strýka.

Vykonané dôkazy o takomto správaní sa poškodeného Y. M. ml. nehovoria. Naopak, svedkyňa N. F. uviedla, že na žiadnu takúto situáciu si nespomína. Ak by aj súd prihliadal na obsah jej výpovede, ktorá nebola urobená kontradiktórne, v rámci možného odstraňovania rozporov, nemôže opomenúť ďalšiu časť jej výpovede, v ktorej vylúčila, že by o takejto situácii informovala inú osobu, vrátane osoby obžalovaného. Obžalovaný potom nemohol mať žiadnu vedomosť o neopatrnom správaní sa poškodeného, ako to nazýva obžaloba, čo by malo podľa obžaloby urýchlovať úmysel usmrtiť Y. M. ml. V tomto smere súd dáva do pozornosti, že svedkovia, otec poškodeného, kamaráti a známi tak

poškodeného, ako aj obžalovaného zhodne vypovedali, že poškodený nežil nad svoje pomery, nikdy u neho nevideli väčší obnos peňazí, dokonca si od nich drobné sumy aj požičiaval.

Rovnako sa súd nestotožnil s ďalším záverom obžaloby ohľadne motívu konania obžalovaného usmrtiť Y. M. ml., že sa ho ako spolupáchateľa trestnej činnosti chcel zbaviť, rovnako ako svedka U. O., ktorému odovzdal upravený granát. Obžaloba tu úplne obchádza právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený vrátane podkladu tohto rozhodnutia, ktorým je znalecký posudok. Závery znaleckého posudku jednoznačne preukázali, že nie je možné dospieť ku konštatovaniu, že obžalovaný tento granát upravil, naopak, ponúka sa aj vysvetlenie, že granát mal výrobnú vadu a išlo teda iba o zhodu okolností. Ak sa aj svedok U. O. cítil ohrozený, v tomto smere jeho vnútorné vnímanie situácie nemôže byť podkladom na záver o existencii motívu na strane obžalovaného usmrtiť spolupáchateľov ich trestnej činnosti. Tu obžaloba úplne obišla závery psychologického znaleckého posudku, ktorý preukázal, že prípadný úmysel usmrtiť iného, nie je osobnosti obžalovaného vlastný a nezodpovedá charakteristikám jeho osobnosti. Vo všeobecnosti je potom potrebné uviesť, že právoplatný rozsudok o oslobodení spod obžaloby je potrebné rešpektovať a nie v rozpore s jeho závermi opakovane otvárať otázku dôvodnosti obžaloby v tejto inej veci a osvojiť si závery, ktoré boli rozhodnutím súdu označené minimálne ako vyvolávajúce dôvodné pochybnosti o tom, že vôbec obžalovaný U. H. tento granát odovzdal U. O., kým takéto rozhodnutie nie je v predpísanom konaní zrušené.

Rovnako neobstojí záver obžaloby, že Y. M. ml. nemal kde nechať psa a jediné vysvetlenie, ktoré prichádza do úvahy je, že ho mal nechať u obžalovaného. Obžaloba tu výslovne špekuluje, vychádza z výpovedí svedkov, že obžalovaný a poškodený chodili so svojimi psami na prechádzky. Nepreukázalo sa však, že by pes bojového plemena patriaci poškodenému rešpektoval osobu obžalovaného tak, aby sa tento oňho mohol starať aj v neprítomnosti poškodeného, resp. k takejto možnosti absentoval akýkoľvek vykonaný dôkaz.

Pokiaľ obžaloba uvádza, že obžalovaný mal pri sebe nielen náradie na kopanie, ale aj hydroxid sodný, čo podľa nej naznačuje plánovitosť a pripravenosť na jeho konanie, ani s týmto záverom nebolo možné súhlasiť. Žiadny dôkaz nepreukazuje, že by obžalovaný mal tieto nástroje a chemikáliu zobrať už v čase, keď mal ísť do lesa s poškodeným. Mapa miesta nájdenia nelegálneho hrobu a miesta, kde je dom obžalovaného preukazuje, že obžalovaný mal dostatok času tieto veci doniesť na miesto dodatočne, po tom, ako bol poškodený usmrtený, keď nie je možné vychádzať ani z času telefonátu, keď mal kontaktovať svedka O., aby prišiel, pretože vykonané dôkazy nepreukazujú čas, kedy presne došlo k usmrteniu poškodeného, teda obžalovaný mohol tieto veci doniesť na miesto a až následne kontaktovať svedka. Okrem toho z predmetnej mapy vyplýva, že aj keby tak urobil až po telefonáte svedkovi, mohol to z hľadiska času potrebného na návrat do svojho domu a späť stihnúť. Tu je potrebné tiež poukázať na to, že použitá chemikália sa v domácnostiach používa bežne, teda obžalovaný ju mohol mať k dispozícii tak isto, ako nástroje na zemné práce.

Za nadbytočný a ničím nepodložený záver je tiež potrebné považovať konštatovanie obžaloby, že podľa svedka O. mal obžalovaný pripravené aj miesto, kde je potrebné zaparkovať auto poškodeného, aby nebudilo pozornosť, pretože nešlo o prípravu miesta, ale úvahu, kde by bolo vhodné auto poškodeného ponechať. Dôkazy nepreukazujú, že toto miesto mal obžalovaný ustálené vopred a nevylučujú, že si ho zvolil až dodatočne po tom, ako bol Y. M. ml. usmrtený.

Tu je potrebné poukázať na vnútorný rozpor odôvodnenia obžaloby v tom, že na jednej strane označuje výpoveď svedka U. O. za vierohodnú, ale jej obsah neaplikuje, naopak, skĺzla k dôkazmi nepotvrdeným úvahám a záverom, ktoré súd vyššie naznačil, z ktorých nakoniec uzavrela, že obžalovaný od samého začiatku konal plánovito s vopred uváženou pohnútkou usmrtiť poškodeného. Ak by takáto plánovitosť na strane obžalovaného skutočne bola, potom by nebol dôvod, aby kontaktoval v núdzi svedka U. O. so žiadosťou o pomoc. Obžaloba tu dala väčšiu vážnosť vnútorným pocitom a pochybnostiam svedka O., ktorý celú situáciu vnímal rozporne, sám sa cítil ohrozený a nedôveroval vyjadreniam obžalovaného, ktoré mu tento po jeho príchode uviedol. Vyšetreným okolnostiam prípadu však práve viac korešponduje to, čo mal obžalovaný svedkovi O. uviesť, teda že išlo o nešťastnú náhodu, keď tento usmrtil Y. M. ml. Na plánovitosť totiž nenasvedčuje ani to, že obžalovaný potreboval pomoc inej osoby, aby sa mohol zbaviť auta poškodeného. Tomuto záveru súdu nasvedčuje aj údaj svedka O., že obžalovaný ho na večer pozýval na poľovačku, čo tento odmietol. Plánovanie nočnej poľovačky pritom zodpovedá vyšetreným okolnostiam prípadu, že nakoniec na ňu mali ísť obžalovaný spoločne s poškodeným. Ak by obžalovaný konal s vopred uváženou pohnútkou, potom by už v tomto čase, keď pozýval svedka na poľovačku, mal plán ako poškodeného usmrtiť, zbaví sa jeho tela, ako aj motorového vozidla, na ktorom za ním poškodený musel prísť. Zrejme by za ním po tom, ako sa rozlúčil s priateľkou a kamarátom, s tým, že ide na brigádu, neprišiel pešo. To, že si poškodený bral na cestu so sebou nepriestrelnú vestu (svedkyňa N. F.) nasvedčuje logickému záveru, že mal poškodený s obžalovaným konkrétne plány na zrejme nie

legálnu brigádu, ako to svojmu širokému okoliu uviedol. Z tejto situácie nevybočuje, že hoci predstieral odchod, že v skutočnosti išiel za obžalovaným aj so svojim psom a že večer, či v noci, sa spolu vybrali na nelegálnu poľovačku.

Vo vzťahu k záveru, že v inej trestnej veci bol zabezpečený výpis z telefonickej komunikácie, kde obvinený U. H. hovorí, že S. tatko tvrdí, že s ním volal, že sa niekde schováva, a že niekomu visí nejaké prachy, je potrebné poukázať na obsah tohto hovoru:"jeho tatko tvrdí, že s ním volal, a že sa niekde schováva, že niekomu visí nejaké veľké prachy", pričom v ďalšej časti hovoru obžalovaný uvádza, že nevie, čo je na tom pravdy, či to nehovorí preto, aby sa ho na syna nevyypytovali, ale otec poškodeného to každému rozpráva. Súd v obsahu tohto telefonátu nevidí možnosť na záver, že by rozhovor mal slúžiť na nejaké vyvinenie sa obžalovaného pred neznámym telefonujúcim. Nebolo preukázané, že by prípadne údaje obžalovaného zaviedli oprávnené orgány pri pátraní po poškodenom na zlú stopu. Takéto skresľovanie na strane obžalovaného vo vzťahu k iným osobám, ktoré sa z titulu priateľského, prípadne príbuzenského vzťahu s poškodeným navzájom pýtali, či niekto nevie, čo je s ním, sa vykonanými dôkazmi nepreukázali. Zo slov obžalovaného nevyplýva rozpor s výpoveďou svedka Y. M. st., pretože obžalovaný netvrdí, že tieto údaje má on od neho, ale má ísť o niečo, čo sa malo rozprávať medzi ľuďmi všeobecne. Ani jeden zo svedkov, ktorí oboch - obžalovaného aj poškodeného - poznali, nepotvrdil, že by obžalovaný pred nimi uvádzal údaje, ktoré by mohli u nich vyvolať záver o iných vysvetleniach nezvestnosti poškodeného, než ktorým v tom čase vo všeobecnosti čelili.

Zo zabezpečených rozsudkov podľa obžaloby vyplýva, že obžalovanému násilie nie je cudzie, čo používa tiež ako argument, že obžalovaný je osobou, ktorá sa mohla takéhoto násilného konania voči poškodenému dopustiť, pričom obžaloba tu úplne opomína závery psychologického vyšetrenia obžalovaného a záver, že takéto konanie nie je osobnosti obžalovaného vlastné.

Tak ako bolo naznačené, obžaloba vo vyššie uvedených konštatovaniach a záveroch išla nad rámec obsahu výpovede svedka U. O., hoci inak jeho výpoveď označila za vierohodnú. Ako vierohodnú označuje výpoveď svedka aj súd, ale súčasne s prihliadnutím na jej obsah, ako aj obsah ďalších dôkazov, súd dospel k záveru o nutnosti zmeny opisu skutkových okolností prípadu, čo sa prejavilo tak v skutkových, ako aj právnych záveroch tohto rozsudku, pričom sa výlučne držal faktov zistených z vykonaných dôkazov.

Konkrétne uzavrel, že k stretnutiu obžalovaného s poškodeným došlo dňa 11.03.2014 v presne nezistenom čase po 19.19 hod., čo je čas telefonického hovoru medzi nimi, počas ktorého boli každý zachytený inou bunkou BTS. Účelom mala byť nelegálna poľovačka, na ktorú obžalovaný už poobede toho dňa pozval aj svedka U. O.. Že išlo o poľovačku nasvedčuje aj vyjadrenie obžalovaného svedkovi, ako aj to, že mal mať pri sebe dlhú strelnú zbraň. Miesto, na ktorom sa táto poľovačka mala konať, vyplýva tak z výpovede svedka U. O., ako aj miesta nálezu nelegálneho hrobu Y. M. ml. Rovnako záver o mieste, kde došlo k usmrteniu poškodeného - 50 metrov od okraja lesíka - je ustálený z týchto istých dôkazov, najmä keď z výpovede svedka nevyplýva, že by telo poškodeného malo byť na toto miesto premiestnené. Taktiež z výpovede svedka U. O. vyplýva záver súdu, že došlo k náhodnému výstrelu a zo záverov znaleckých posudkov vyplýva záver, že išlo o jednotnú strelu z uvedenej zbrane, ktorú držal v ruke obžalovaný, ako aj záver o rozsahu zranení, ktoré poškodený výstrelom utrpel.

Záver súdu o nelegálnej držbe dlhej strelnej zbrane obžalovaným v nezistenom období pred dátumom, kedy došlo k usmrteniu Y. M. ml. vyplýva tak z výpovede svedka U. O., ako aj z evidencie zbraní, ktorá preukazuje, že obžalovaný nie je a nebol legálnym držiteľom strelnej zbrane. Údaje svedka O. o usmrtení psa poškodeného v komparácii so závermi znaleckého posudku z odvetvia kynológie a ponuky predaja kombinovaných dlhých strelných zbraní dávajú odpoveď, že bolo možné jednou zbraňou usmrtiť človeka a psa pri použití rôzneho streliva.

Tak, ako to už bolo uvedené, súd považoval výpoveď svedka U. O. za vierohodnú a oprel v podstatnej miere svoje závery práve o ňu. K tomuto postupu súd viedli aj ďalšie dôkazy, najmä vykonaná previerka výpovede svedka, ktorá v celom rozsahu obsah jeho výpovede potvrdila, najmä čo sa týka miesta určenia svedkom, kde sa nachádzal nelegálny hrob s telom poškodeného. Súd vo výpovedi svedka nezistil snahu skresľovať, ani stavať sa do lepšieho svetla. Údaje, ktoré svedok U. O. poskytol, pokiaľ ide o vzájomné kontakty s obžalovaným telefonicky, či SMS správami, boli potvrdené obstaranými záznamami o vykonaných hovoroch, ako aj miesta zachytenia ich telefónov BTS bunkami. Okolnosti, ako mal obžalovaný obstarat' tzv. drevené telefóny, teda SIM karty evidované na iné osoby, ktoré potom poskytol či už svedkovi, alebo poškodenému, z ktorej to malo byť predajne, čo namietal obžalovaný, súd nepovažoval za podstatné, najmä keď svedok vlastne uvádzal informáciu, ako mal ich obstaranie zdôvodniť obžalovaný. Súd ale aj v tomto našiel spoločného menovateľa, že obžalovaný takúto možnosť, obstarat' čísla registrované na iné osoby mal, vzhľadom na zamestnanie jeho manželky. Za podstatné rozpory nie je možné považovať ani to, na čo poukazoval obžalovaný, že ani jeden zo svedkov nepočul

výrazy „Šervúd“, Sviňací les“, Sviňací háj“, ktoré mal pred svedkom použiť obžalovaný, najmä keď ani jeden zo svedkov sa nemal s obžalovaným zúčastniť na poľovačkách. To platí aj pre vyjadrenia svedkov, že u obžalovaného nikdy nevideli zbraň a nevedeli, že by pestoval marihuanu, najmä keď k nemu domov nechodili. Ani údaj svedka, že obžalovaný mal poškodeného pred ním označiť za svojho poskoka, nediskvalifikuje jeho výpoveď, pretože ak aj ostatní vypočutí svedkovia vzťah obžalovaného a poškodeného hodnotili ako rovnocenný a kamarátsky, nie je možné vylúčiť, že obžalovaný sa staval pred svedkom O. do inej formy vzťahu s poškodeným, akým tento inak v skutočnosti mohol byť, teda, že sa pred svedkom chválil.

Pokiaľ obžalovaný v súvislosti s určením miesta nelegálneho hrobu Y. M. ml. svedkom U. O. naznačoval, že je to pochopiteľné, že vedel, kde sa hrob nachádza, keď podľa neho je svedok skutočným páchatelom usmrtenia poškodeného, takáto obhajoba vyznela mimoriadne nevierohodne.

Ani jeden zo svedkov nepozná U. O., nevedeli teda potvrdiť, že by sa s poškodeným stretával a úplne tu chýba motív, prečo by svedok mal poškodeného usmrtiť. Bezvýznamnou nie je ani skutočnosť, že vykonanými dôkazmi sa nepreukázal žiadny kontakt medzi osobami Y. M. ml. a U. O. prostredníctvom telefónov. Naproti tomu svedok aspoň čiastočne disponoval informáciami o kamarátoch a známych obžalovaného, čo mohol vedieť výlučne len z jeho podania. Svedok U. O. podľa súdu logicky vysvetlil svoju obavu, že sa ho obžalovaný mal snažiť zbaviť, najmä keď mu následne po tom, ako mu pomohol s odstránením tela Y. M. ml. a stôp na mieste činu, mal obžalovaný predať granát, kde bola možnosť, že tento bol upravený aby vybuchol, pričom svedok dostal strach, že sa ho chce obžalovaný zbaviť, čo ho aj v súvislosti s jeho stíhaním za inú trestnú činnosť mohlo viesť k stanovisku, že nebude mlčať a uvedie, čoho bol svedkom, prípadne aj páchatelom, pokiaľ ide o jeho trestnú činnosť.

Spôsob vybavenia trestných stíhaní svedka U. O. bolo tiež súčasťou námietok obžalovaného, kde poukazoval na to, že ide o kajúcnika a že dostal výnimočné výhody.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že oba odsudzujúce rozsudky v prípade svedka boli vydané na základe konania o dohode o vine a treste, ktoré bolo zavŕšené vyhlásením rozsudkov. Konanie o dohode o vine a treste samo o sebe odzrkadľuje možnosť mimoriadneho zníženia trestu na základe priznania páchatela. Uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý bol U. O. uložený za ozbrojené lúpeže podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona, kde je trestná sadzba 10 až 15 rokov pri možnosti znížiť v prípade dohody o vine a treste ukladaný trest o jednu tretinu, nie je možné považovať za výnimočne nízky trest, či výnimočnú výhodu. Z dôkazov nevyplýva ani to, že by tento trest bol uložený za to, že svedok práve v tomto konaní usvedčuje obžalovaného U. H., skôr je to možné hodnotiť ako prirodzený kalkul na strane svedka k spôsobu jeho obhajoby po zohľadnení všetkých skutočností, čo je, či bolo, pre neho priaznivejšie. Tu je potrebné si uvedomiť aj to, že pri prvej lúpeži, za ktorú bol odsúdený, bol dokonca zadržaný bezprostredne po spáchaní činu, čo nedávalo väčší rozsah možnostiam jeho obhajoby. Pokiaľ ide o lúpež, či vraždu JUDr. Valka, k tomuto sa pre absenciu právoplatného rozsudku a dôkazov obstaraných v tej veci nie je možné vyjadriť, ale platí, že svedok nečerpal výhody v rámci konania podpísaného súdu, kde sa trestnej činnosti nedopustil, resp. mu nebola žiadna kladená za vinu. Súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať niektoré dôkazy navrhnuté obhajobou, konkrétne návrhy čítať podstatné časti vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-1089/NKA-PZ-ST-2017 (č. l. 966-1172), článok www.noviny.sk <<http://www.noviny.sk>> publikovaný 28.05.2019 (č. l. 1215-1216), článok denníka N publikovaný 11.10.2017 (č. l. 1222-1223), uznesenie MV SR PPZ ČVS: PPZ-148/NKA-PZ-BA-2012 z 5.11.2018 (č. l. 1224-1226), sťažnosť AK Mgr. I. z 13.11.2018 (č. l. 1227-1229), uznesenie GP SR IV Gv 3/18/1000 z 16.11.2018 (č. l. 230-1231), rozhovor s dozorovým prokurátorom JUDr. O. publikovaný dňa 03.01.2021 na portáli sme.sk (č. l. 1232-1236), uznesenie MV SR o vznesení obvinenia z 4.6.2018 (č. l. 1154-1159), uznesenie o vznesení obvinenia z 11.6.2018 (č. l. 1160-1165) a uznesenie o vznesení obvinenia z 11.6.2018 (č. l. 1166-1171).

K odmietnutiu čítať články z novín súd viedol záver, že rozhovory rôznych osôb zverejnené v masovokomunikačných prostriedkoch nie je možné považovať za dôkaz a ak obhajoba považuje niektoré skutočnosti, ktoré tieto osoby uviedli, za podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, má možnosť navrhnúť výsluch týchto osôb ako svedkov, ktorý návrh prednesený nebol. Rovnako súd nepovažoval za potrebné oboznamovať odôvodnenie sťažnosti proti vzneseniu obvinenia, ani vybavenie podnetu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku v prípravnom konaní, pretože výsledky týchto konaní viedli v konečnom dôsledku k podaniu obžaloby, o ktorej musí súd na základe vykonaných dôkazov rozhodnúť, najmä keď predmetné návrhy nesmerovali k spochybneniu dôvodnosti a zákonnosti podania obžaloby. Súd tiež nepovažoval za potrebné oboznamovať uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne iné uznesenia v prípravnom konaní, či už v tejto, alebo inej veci, pretože ani tieto nie je možné považovať za dôkaz. V tomto smere môže byť dôkazom jedine právoplatný rozsudok súdu.

Súd vyššie uvedené dôkazy v súhrne odmietol aj preto, že považoval dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní za dostatočné na to, aby mohol vo veci zákonne a spravodlivo rozhodnúť, najmä ustáliť skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Po takto ustálenom skutkovom stave súd o konaní obžalovaného prijal právny záver v nasledovnom rozsahu.

Obžaloba konanie obžalovaného kvalifikovala ako spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 odsek 1, 2 písm. c) Trestného zákona.

Podľa § 144 odsek 1 Trestného zákona sa obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy dopustí ten, kto iného úmyselne usmrť s vopred uváženou pohnútkou.

Podľa § 144 odsek 2 Trestného zákona sa odňatím slobody na dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 z osobitného motívu.

Podľa § 140 písm. c) Trestného zákona sa osobitným motívom rozumie spáchanie trestného činu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin.

Súd sa už v časti skutkových zistení v podstate k možnosti kvalifikovať konanie obžalovaného podľa tejto skutkovej podstaty trestného činu vyjadril, že u obžalovaného nezistil existenciu vopred uváženej pohnútky usmrtiť Y. M. ml.. Preto musel súd po úprave skutku tento kvalifikovať ako spáchanie prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona účinného do 25.09.2014, teda účinného v čase spáchania skutku, nakoľko obžalovaný inému z nedbanlivosti výstrelom zo strelnej zbrane spôsobil smrť. Nedbanlivostné konanie súd videl v tom, že na základe dôkazov nebolo možné dospieť k záveru, že by obžalovaný cielene strieľal, naopak z výpovede svedka O. vyplynulo, že malo ísť v podstate o nešťastnú náhodu, keď k výstrelu malo dôjsť náhodne, zrejme pri zachytení sa o ker, či konár pri predieraní sa porastom v lese.

Podľa § 16 Trestného zákona je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel

a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo

b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Súd konanie obžalovaného hodnotil ako konanie spáchané vo vedomej nedbanlivosti, pretože je možné logicky uzavrieť, že pri pohybe lesom nezabezpečil zbraň, ktorú niesol, pred náhodným výstrelom, teda sa bez primeraných dôvodov spoliehal, že k takému výstrelu nedôjde.

Obžalovaný súčasne tým, že si zadovážil a držal dlhú strelnú zbraň bez povolenia naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona účinného do 25.09.2014.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Nakoľko obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkových podstát dvoch trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, bolo potom namieste trest ukladať podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Súčasne súd musel pri ukladaní trestu odňatia slobody aplikovať aj ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Prísnejším trestným činom je v tomto prípade obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 9Tk/1/2016 z 30.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1To/116/2016 z 25.01.2017, za ktorý je ustanovený trest odňatia slobody na 10 až 15 rokov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Nakoľko u obžalovaného išlo o opätovné spáchanie zločinu, súd aplikoval aj ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 ods. 6 Trestného zákona ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu (§ 38 ods. 5) a hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 41 ods. 2) znamenalo v konečnom dôsledku, že súd mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na 12 rokov a 6 mesiacov až 20 rokov, pričom takto určenú trestnú sadzbu nepovažoval v intenciách ustanovenia § 38 ods. 6 Trestného zákona pre obžalovaného za neprimerane prísne, najmä keď musel súčasne prihliadať na ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Obžalovanému bol skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 9Tk/1/2016 z 30.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1To/116/2016z 25.01.2017 uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, naopak priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h Trestného zákona) a už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m Trestného zákona).

Obžalovaný okrem uvedeného odsúdenia bol v minulosti ešte dvakrát odsúdený. V roku 1996 mu bol za trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1, 2 Trestného zákona uložený podmienkový trest odňatia slobody, ktoré odsúdenie bolo odpustené a zahladené amnestiou prezidenta republiky, v roku 1998 za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona opäť k podmienkovému trestu odňatia slobody, ktoré odsúdenie bolo odpustené a zahladené amnestiou prezidenta republiky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na to, že obžalovaný sa dopustil závažných trestných činov, ktorým narušil záujem spoločnosti na ochrane majetku iného, tiež narušil záujem spoločnosti na výhradnej legálnej držbe zbraní osobami za presne stanovených podmienok, ako aj záujem spoločnosti na ochrane zdravia a života občanov, pričom svojím konaním spôsobil nenapraviteľný následok, smrť. Súčasne musel súd prihliadnuť na pozitívnu prognózu jeho nápravy.

Za primeraný potom súd považoval súhrnný trest odňatia slobody v strede upravenej trestnej sadzby vo výmere 16 rokov a 6 mesiacov (slovom šesťnásť rokov a šesť mesiacov).

Nakoľko obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, bolo povinnosťou súdu ho na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ obžalovaný poukázal na to, že bol zmenený spôsob výkonu trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. a v súčasnej dobe trest vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, súd aj pri existencii kladného hodnotenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody musel rešpektovať ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého nemôže do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok, ktoré ochranné opatrenie bolo povinnosťou súdu uložiť pri odsúdení za obzvlášť závažný zločin, kde súd výmeru 1 (jeden) rok, ktorá už bola obžalovanému uložená rozsudkom Okresného súdu Bratislava I považoval aj vzhľadom na závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie a psychológie za dostatočnú.

Nakoľko vo výroku o treste ide o uloženie súhrnného trestu, súd súčasne podľa ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona v rozsudku Okresného súdu Bratislava I.

sp. zn. 9Tk/1/2016 z 30.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava

sp. zn. 1To/116/2016 z 25.01.2017 zrušil výrok o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poškodený Y. M. st. ešte v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý nárok však do skončenia vyšetrovania nevyčíslil, preto bol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

- seba zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia,

- inému z nedbanlivosti spôsobil smrť,

Rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia, prostredníctvom podpísaného súdu na Najvyšší súd SR v Bratislave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.